

[Kurt Hansen]

som dette forslag i realiteten gør. Jeg skal bare kort citere:

»I frygtsomhed over for rødstrømpegal-skeberne har folketingsflertallet i de seneste år forsøgt ad lovgivningens vej direkte at påvirke det såkaldte kønsrollemønstre.«

Det er linjen, det er den terminologi, som fremskridtspartiet anvender i sine bemærkninger, og det kan fremskridtspartiet da ikke regne med at andre end fremskridtsfolk herinde vil kunne støtte.

Glensgård (FP):

Hr. Palle Simonsen var inde på, at det skadede folkestyret, at man kaldte et lovforslag ved dets egentlige navn, og jeg bemærkede også, at folketingets formand ikke læste lovforslagets titel op, men sprang en gang længere ned. Lovforslagets titel er ellers ganske enkel: »Forslag til lov om afskaffelse af m/k-pjatteriet«.

Det er ganske klart, at når folketinget har begået denne fejl, så hænger det sammen med, at det stod helt nede i bunden af en lovgivning, omme i syvende paragraf, i snørklet paragrafsprog. Derfor var der ingen, der var klar over, at det endte i m/k-pjatteri, men det gjorde det rent faktisk.

Min partifælle hr. Poulsgaard sagde, at man skal kalde en spade for en spade og man skal kalde pjat for pjat. Jeg havde faktisk forventet, at hr. Poulsgaard fortsatte: og man skal kalde en bagerjomfru for en bagerjomfru. Men det glemte hr. Poulsgaard, og det hænger selvfølgelig sammen med, at det er svært at finde et andet udtryk for en bagerjomfru end det, hun rent faktisk er: en bagerjomfru. På samme måde er en smørrebrødsjomfru en smørrebrødsjomfru. Vi har heller ikke fundet et nyt dansk ord for en kvindelig formand, vi kalder det stadig væk en formand. Vi er kommet så vidt herinde, at vi nu kalder hinanden medlemmer; og vi kalder det formanden, så undgår vi det problem. Men vi skal altså til fuldstændig at forny det danske sprog til ære for fru Inge Fischer Møller og andre rødstrømper. De må godt kaldes m/k, for der findes også mandlige rødstrømper.

Det er det rene galimatias, at folketinget ikke vil tage fat på en sådan debat. Jeg ville godt se, hvordan nogle af de mennesker, hvis klage jeg sidder og behandler i landsskatte-

retten, folk oppe i firserne, ville reagere, hvis de nu pludselig skulle til at ændre titel. For en bolsmand ville det selvfølgelig være et problem, hvis han nu skulle hedde bolsmand m/k. Det er helt urimeligt, at folketinget vil gøre sig selv til grin på denne måde.

Men alt i alt ender man altså i, at nu vil folketinget ikke ændre ved det, fordi fremskridtspartiet har givet det en tekst, som også folketingsmedlemmerne forstår, men som de ikke vil anerkende. Det vigtigste i den tekst er, at befolkningen ude i landet forstår den. Havde vi kun givet forslaget en tekst, der lød: »I lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m. v. foretages følgende ændringer: § 6, stk. det og det, litra 7 B, udgår«, så er jeg helt sikker på, at befolkningen ude i landet havde sagt: hvad er nu det for noget? Nu får folk at vide, at det er spørgsmålet om m/k-pjatteriet. Hver eneste søndag køber de forskellige aviser for at se, hvordan man nu har udviklet annonceringen, har fundet på nye spidsfindigheder og nye morsomheder.

Det eneste, det har resulteret i, er selvfølgelig forskellige morsomme tegninger i visse tidsskrifter, og der er også nogle enkelte indslag i radioen søndag formiddag, hvor man har gjort lidt grin med det. Det har vi egentlig følt var meget fornøjeligt. Men det er ikke nødvendigt at lave en lovregel for at få befolkningen til at more sig. Vi kunne godt få den til at more sig på en anden måde.

Jeg beklager selvfølgelig, at hele debatten er startet op, for det var ikke nødvendigt, hvis bare folketinget fra starten havde diskuteret dette m/k-pjatteri. Men da var det som sagt bare en lovparagraf.

Jeg forstår, at det konservative folkeparti er enig i intentionerne i lovforslaget, men de kan altså ikke gå ind for lovforslaget, fordi det har en populær titel. Det skulle helst have en titel, det konservative folkeparti kunne gemme sig neden under. Det må vi beklage, men sådan er det åbenbart.

Glistrup (FP):

Der var engang, da folk, og de fleste folk, ikke blot i teorien, men også i praksis var af den opfattelse, at lovstoffet skulle være enkelt, klart og entydigt og ikke have større omfang, end at hver enkelt kunne overse, præcis hvad der var hans rettigheder og hvad